

66001/1

**ROYAUME DE BELGIQUE
SERVICE PUBLIC FEDERAL JUSTICE**

**KONINKRIJK BELGIË
FEDERALE OVERHEIDSDIENST JUSTITIE**

Arrêté royal relatif à l'indemnisation des détenus victimes d'un accident du travail pénitentiaire.

Koninklijk besluit betreffende de vergoeding van de gedetineerden die het slachtoffer zijn van een penitentiair arbeidsongeval

Philippe, Roi des Belges,

Filip, Koning der Belgen,

À tous présents et à venir, Salut.

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,
Onze Groet.

Vu la Constitution, les articles 37 et 108;

Gelet op de Grondwet, de artikelen 37 en 108;

Vu la loi de principes du 12 janvier 2005 concernant l'administration des établissements pénitentiaires ainsi que le statut juridique des détenus, l'article 86, §3 ;

Gelet op de basiswet van 12 januari 2005 betreffende het gevangeniswezen en de rechtspositie van de gedetineerden, artikel 86, § 3;

Vu l'analyse d'impact de la réglementation réalisée conformément aux articles 6 et 7 de la loi du 15 décembre 2013 portant des dispositions diverses en matière de simplification administrative ;

Gelet op de impactanalyse van de regelgeving, uitgevoerd overeenkomstig de artikelen 6 en 7 van de wet van 15 december 2013 houdende diverse bepalingen inzake administratieve vereenvoudiging;

Vu l'avis de l'Inspecteur des Finances, donné le 22 mars 2018 ;

Gelet op het advies van de inspecteur van Financiën, gegeven op 22 maart 2018;

Vu l'accord du Ministre du Budget donné le 17 octobre 2018 ;

Gelet op de akkoordbevinding van de Minister van Begroting, gegeven op 17 oktober 2018;

Vu l'avis xxxxx/x du Conseil d'État, donné le ... en application de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 2°, des lois sur le Conseil d'État coordonnées le 12 janvier 1973 ;

Gelet op advies xxxxx/x van de Raad van State, gegeven op ..., met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Considérant l'arrêté royal du 13 septembre 2004 déterminant les activités de la Régie du travail pénitentiaire ;

Overwegende het Koninklijk besluit van 13 september 2004 tot vaststelling van de activiteiten van de Regie van de gevangenisarbeid;

Sur proposition du Ministre de le Justice et de l'avis des Ministres qui en ont délibéré en Conseil,

Op de voordracht van de Minister van Justitie en op het advies van de in Raad vergaderde Ministers,

Nous avons arrêté et arrêtons :

Hebben Wij besloten en besluiten Wij:

Chapitre 1er. Champ d'application

Hoofdstuk 1. Toepassingsgebied

Article 1er. Le présent arrêté s'applique à tout détenu victime d'un accident du travail pénitentiaire.

Artikel 1. Dit besluit is van toepassing op alle gedetineerden die het slachtoffer zijn van een penitentiair arbeidsongeval.

Chapitre 2. Définitions

Hoofdstuk 2. Definities

Art. 2. Au sens du présent arrêté, est considéré comme accident du travail pénitentiaire tout accident qui survient à un détenu dans le cours et par le fait de l'exécution de son travail pénitentiaire ou d'activités assimilées et qui produit une lésion.

Par travail pénitentiaire, il faut entendre le travail au sens du chapitre VI du titre V de la loi du 12 janvier 2005 de principes concernant l'administration pénitentiaire ainsi que le statut juridique des détenus.

Les activités assimilées visent les activités de formation telles que déterminées conformément à l'article 83, §3, de la loi du 12 janvier 2005 de principes concernant l'administration pénitentiaire ainsi que le statut juridique des détenus à l'exclusion de la formation à caractère général sous la forme d'un enseignement à distance.

Art. 3. L'accident survenu durant l'exécution du travail pénitentiaire est présumé être, jusqu'à preuve du contraire, un accident du travail pénitentiaire.

Art. 4. Au sens du présent arrêté, l'on entend par guérison, la disparition totale des conséquences de l'accident et le retour à l'état de santé antérieur à cet accident.

Art. 5. Au sens du présent arrêté, l'on entend par consolidation, le moment où la lésion se fixe et où il est possible de déterminer le taux d'incapacité permanente consécutif à l'accident.

Art. 2. Wordt in de zin van dit besluit als penitentiair arbeidsongeval beschouwd: elk ongeval dat een gedetineerde tijdens en door het feit van de uitvoering van zijn gevangenisarbeid of daarmee gelijkgestelde activiteiten overkomt en dat een letsel veroorzaakt.

Onder gevangenisarbeid wordt verstaan: de arbeid in de zin van hoofdstuk VI van titel V van de basiswet van 12 januari 2005 betreffende het gevangeniswezen en de rechtspositie van de gedetineerden.

De gelijkgestelde activiteiten betreffen de vormingsactiviteiten zoals bepaald overeenkomstig artikel 83, § 3, van de basiswet van 12 januari 2005 betreffende het gevangeniswezen en de rechtspositie van de gedetineerden, met uitzondering van de opleiding van algemene aard onder de vorm van afstandsonderwijs.

Art. 3. Het ongeval overkomen tijdens de uitvoering van de gevangenisarbeid wordt, behoudens tegenbewijs, geacht een penitentiair arbeidsongeval te zijn.

Art. 4. In de zin van dit besluit wordt onder genezing verstaan: het volledig verdwijnen van de gevolgen van het ongeval en de terugkeer naar de gezondheidstoestand van vóór het ongeval.

Art. 5. In de zin van dit besluit wordt onder consolidatie verstaan: het tijdstip waarop het letsel niet langer evolueert en de graad van blijvende ongeschiktheid als gevolg van het ongeval kan worden vastgesteld.

Art. 6. Au sens du présent arrêté, le salaire de base correspond au revenu minimum mensuel moyen garanti catégorie « 21 ans et plus » tel qu'établi par le Conseil National du Travail au moment de la consolidation.

Art. 7. Quand, dans le présent arrêté, il est fait emploi du terme « le Ministre », celui-ci se réfère au ministre qui a la Justice dans ses attributions.

Art. 8. Les ayants droit visés par le présent arrêté sont les personnes figurant au jour de l'accident sur le certificat de composition de ménage du détenu victime d'un accident du travail pénitentiaire, ainsi que tout enfant déjà conçu au jour de l'accident.

Chapitre 3. Procédure de reconnaissance d'un accident du travail pénitentiaire

Art. 9. Lors de la survenance d'un accident qui peut donner lieu à l'application du présent arrêté, le détenu qui estime avoir été victime d'un tel accident, ou un ayant droit du détenu, remplit une déclaration d'accident et la transmet au directeur.

Art. 10. Le directeur demande alors au médecin de la prison de dresser un certificat médical qui constate les éventuelles lésions, la durée estimée de l'incapacité de travail ainsi que son étendue et le transmet au directeur.

Art. 11. Dans les quatorze jours de la réception de la déclaration d'accident, le directeur la transmet, en y joignant le certificat médical et ses éventuelles observations, au Ministre ou à son délégué.

Il transmet en même temps une copie de ces documents à la personne qui a rempli la déclaration d'accident.

Art. 12. Dans le mois de réception de la déclaration, le Ministre ou son délégué prend une décision quant à la reconnaissance du statut de victime d'un accident du travail pénitentiaire dans le chef de la personne concernée.

La reconnaissance du statut de victime d'un accident du travail pénitentiaire est le préalable requis à la réparation d'un tel accident.

Art. 6. In de zin van dit besluit stemt het basisloon overeen met het gewaarborgd gemiddeld minimum maandinkomen voor de categorie "21 jaar en ouder" zoals vastgesteld door de Nationale Arbeidsraad op het tijdstip van de consolidatie.

Art. 7. Wanneer in dit besluit de term 'de minister' wordt gebruikt, verwijst die naar de minister bevoegd voor Justitie.

Art. 8. De rechthebbenden bedoeld in dit besluit zijn de personen die vermeld staan op het attest van gezinssamenstelling op de dag het ongeval, van de door een penitentiaal arbeidsongeval getroffen gedetineerde, evenals alle kinderen die reeds verwekt zijn op de dag van het ongeval.

Hoofdstuk 3. Procedure tot erkenning van een penitentiaal arbeidsongeval

Art. 9. Wanneer zich een ongeval voordoet dat aanleiding kan geven tot de toepassing van dit besluit, vult de gedetineerde die van mening is door dergelijk ongeval getroffen te zijn of een rechthebbende van de gedetineerde een aangifte van ongeval in en bezorgt deze aan de directeur.

Art. 10. De directeur verzoekt daarop de gevangenisarts een medisch getuigschrift op te stellen waarin de eventuele letsels en de geschatte duur en omvang van de arbeidsongeschiktheid worden vastgesteld en bezorgt het aan de directeur.

Art. 11. Binnen veertien dagen na de ontvangst van de aangifte van ongeval, zendt de directeur deze, vergezeld van het medisch getuigschrift en zijn eventuele opmerkingen, over aan de minister of zijn gemachtigde.

Terzelfdertijd zendt hij een afschrift van die documenten over aan de persoon die de aangifte van ongeval heeft ingevuld.

Art. 12. Binnen een maand na de ontvangst van de aangifte, neemt de minister of zijn gemachtigde een beslissing betreffende de toekenning van het statuut van slachtoffer van een penitentiaal arbeidsongeval aan de betrokken persoon.

De toekenning van het statuut van slachtoffer van een penitentiaal arbeidsongeval is de voorwaarde voor de schadeloosstelling van dergelijk ongeval.

Chapitre 4. Réparation

Section 1ère. Accidents du travail pénitentiaire mortels

Art. 13. Lorsque le détenu victime d'un accident du travail pénitentiaire décède des suites de cet accident du travail, il lui est alloué une indemnité pour frais funéraires égale à un mois de rémunération du salaire de base.

Art. 14. Les frais afférents au transfert du détenu décédé vers l'endroit où la famille souhaite le faire inhumer sont également pris en charge. En cas d'inhumation à l'étranger, les frais afférents au transfert du détenu décédé vers l'endroit, en Belgique, où la famille souhaite prendre en charge la dépouille sont pris en charge.

Art. 15. Si le détenu victime d'un accident du travail pénitentiaire meurt des suites de cet accident, une indemnisation forfaitaire est accordée à ses ayants droit. Elle est partagée entre eux en parts égales. Le forfait accordé se monte à une somme de 30.000 euros.

Section 2. Incapacité

Sous-section 1ère. Incapacité temporaire

Art. 16. L'incapacité temporaire prend fin soit par la guérison de la victime soit par la consolidation.

Art. 17. Le médecin de la prison constate, par écrit, que la guérison ou la consolidation est intervenue.

Art. 18. Pour le jour où l'accident s'est produit ou celui où l'incapacité temporaire totale a débuté, le détenu reçoit un montant égal au revenu quotidien de son travail pénitentiaire ou de son activité assimilée.

Art. 19. Lorsque l'accident a causé une incapacité temporaire, le détenu reçoit, à partir du jour suivant celui de l'accident ou suivant celui où son incapacité a débuté, 90% des revenus visés à l'article 18.

Hoofdstuk 4. Schadeloosstelling

Afdeling 1. Dodelijke penitentiaire arbeidsongevallen

Art. 13. Wanneer de door een penitentiair arbeidsongeval getroffen gedetineerde overlijdt ingevolge dat arbeidsongeval, wordt een vergoeding voor begrafeniskosten toegekend gelijk aan een maand basisloon.

Art. 14. De kosten voor het overbrengen van de overleden gedetineerde naar de plaats waar de familie hem wenst te laten begraven worden eveneens ten laste genomen. In geval van begrafenis in het buitenland worden de kosten voor het overbrengen van de overleden gedetineerde naar de plaats in België waar de familie de zorg voor het stoffelijk overschot op zich wenst te nemen ten laste genomen.

Art. 15. Wanneer de door een penitentiair arbeidsongeval getroffen gedetineerde overlijdt ten gevolge van dat ongeval, wordt een forfaitaire vergoeding toegekend aan zijn rechthebbenden. Zij wordt in gelijke delen onder hen verdeeld. De toegekende forfaitaire vergoeding bedraagt 30.000 euro.

Afdeling 2. Ongeschiktheid

Onderafdeling 1. Tijdelijke ongeschiktheid

Art. 16. De tijdelijke ongeschiktheid eindigt bij de genezing van het slachtoffer of bij de consolidatie.

Art. 17. De gevangenisarts stelt schriftelijk vast dat de genezing of de consolidatie werd bereikt.

Art. 18. Voor de dag waarop het ongeval zich heeft voorgedaan of de dag waarop de algehele tijdelijke ongeschiktheid is aangevangen, ontvangt de gedetineerde een bedrag dat gelijk is aan het daginkomen uit zijn gevangenisarbeid of zijn gelijkgestelde activiteit.

Art. 19. Wanneer het ongeval een tijdelijke ongeschiktheid heeft veroorzaakt, ontvangt de gedetineerde vanaf de dag volgend op de dag van het ongeval of volgend op de dag waarop zijn ongeschiktheid is aangevangen 90 % van de inkomsten bedoeld in artikel 18.

Art. 20. Dans le cas où le détenu reprend le travail et que son revenu est inférieur à celui perçu avant l'accident, il a droit à une indemnité équivalant à la différence entre sa rémunération avant l'accident et celle qu'il gagne depuis sa remise au travail.

Art. 21. Lorsque le médecin de la prison a constaté que l'incapacité temporaire a pris fin soit par la guérison de la victime soit par la consolidation de ses lésions, il transmet l'information au directeur qui la fait suivre au Ministre ou à son délégué.

Lorsque la victime de l'accident ne séjourne plus en prison, il lui appartient de produire un certificat du médecin de son choix constatant que l'incapacité temporaire a pris fin par consolidation et de le transmettre au Ministre ou à son délégué.

Art. 22. Dans le cas où le détenu perçoit une indemnité pour cause d'incapacité temporaire, il la perçoit jusqu'au jour de sa guérison, de sa libération, de son placement en surveillance électronique ou de la consolidation de ses lésions conformément à l'article 25.

Lorsque la victime ne séjournant plus en prison a produit un certificat constatant la consolidation de ses lésions et que cette consolidation est reconnue par le ministre ou son délégué, l'indemnité pour incapacité temporaire due depuis la libération ou la placement en surveillance électronique de la victime jusqu'à la date de consolidation fixée par le ministre ou son délégué lui est payée.

Sous-section 2. Incapacité permanente

Art. 23. Dans le mois de la réception de l'avis du médecin de la prison ou, lorsque la victime ne séjourne plus en prison, du médecin du choix de la victime annonçant la fin de l'incapacité temporaire, le Ministre ou son délégué désigne un médecin expert afin de fixer la date de consolidation ou de guérison et, le cas échéant, de rendre un avis sur le taux de l'incapacité permanente.

Dès qu'il a terminé sa mission d'expertise, le médecin expert désigné notifie son avis au Ministre ou à son délégué ainsi qu'à la victime.

Art. 20. Indien de gedetineerde het werk hervat en zijn inkomen lager is dan het inkomen dat hij vóór het ongeval ontving, heeft hij recht op een vergoeding die gelijk is aan het verschil tussen het loon verdiend vóór het ongeval en het loon dat hij ingevolge zijn wedertewerkstelling ontvangt.

Art. 21. Wanneer de gevangenisarts heeft vastgesteld dat de tijdelijke ongeschiktheid is geëindigd door de genezing van de getroffene of door de consolidatie van zijn letsels, bezorgt hij die informatie aan de directeur, die ze verder aan de minister of zijn gemachtigde bezorgt.

Wanneer de getroffene van het ongeval niet langer in de gevangenis verblijft, is het aan hem om een getuigschrift van de arts van zijn keuze voor te leggen waarin is vastgesteld dat de tijdelijke ongeschiktheid is geëindigd en het aan de minister of zijn gemachtigde over te zenden.

Art. 22. Indien de gedetineerde een vergoeding ontvangt wegens tijdelijke ongeschiktheid, ontvangt hij deze tot de dag van zijn genezing, van zijn invrijheidstelling of plaatsing onder elektronisch toezicht of van de consolidatie van zijn letsels overeenkomstig artikel 25.

Wanneer de getroffene die niet langer in de gevangenis verblijft, een getuigschrift voorlegt waarin de consolidatie van zijn letsels wordt vastgesteld en deze consolidatie erkend wordt door de minister of zijn gemachtigde, zal de vergoeding voor tijdelijke ongeschiktheid voor de periode vanaf zijn invrijheidstelling of plaatsing onder elektronisch toezicht tot aan de consolidatiedatum vastgesteld door de minister of zijn gemachtigde, hem worden uitbetaald.

Onderafdeling 2. Blijvende ongeschiktheid

Art. 23. Binnen een maand na de ontvangst van het bericht van de gevangenisarts of, wanneer de getroffene niet langer in gevangenis verblijft, van de arts van zijn keuze waarin het einde van de tijdelijke ongeschiktheid wordt gemeld, wijst de minister of zijn gemachtigde een geneesheer-deskundige aan teneinde de datum van de consolidatie of de genezing vast te stellen en, in voorkomend geval, een advies te verstrekken betreffende de graad van de blijvende ongeschiktheid.

Zodra hij zijn deskundigenopdracht heeft voltooid, geeft de geneesheer-deskundige kennis van zijn advies aan de minister of zijn gemachtigde en aan de getroffene.

Art. 24. Vanaf de dag van de kennisgeving van dat advies, beschikt de getroffene over een

Art. 24. À dater du jour de la notification de cet avis, la victime dispose d'un délai d'un mois pour marquer son accord ou son désaccord.

En cas d'absence de réponse de la victime dans ce délai, son accord est présumé.

Art. 25. En cas d'accord de la victime avec l'avis du médecin expert, l'avis devient définitif.

Le taux de l'incapacité permanente, le montant de la rente annuelle ainsi que le détail de son calcul sont fixés par décision du Ministre ou de son délégué.

La rente est due à partir du jour de la consolidation.

Art. 26. En cas de désaccord avec l'avis du médecin expert, la victime peut faire appel, à ses frais, à un médecin de son choix afin que celui-ci rende un avis.

Art. 27. Le médecin choisi par la victime transmet son avis et tous les documents nécessaires au médecin expert désigné.

Art. 28. Si les deux médecins parviennent à un accord, leur avis commun est envoyé au Ministre ou à son délégué et devient définitif.

Le taux de l'incapacité permanente, le montant de la rente annuelle ainsi que le détail de son calcul sont fixés par décision du Ministre ou de son délégué.

La rente est due à partir du jour de la consolidation.

Art. 29. S'ils ne parviennent pas à un accord, un troisième médecin expert est désigné par le Ministre ou son délégué en vue de la fixation définitive du taux de l'incapacité permanente.

Le taux de l'incapacité permanente, le montant de la rente annuelle ainsi que le détail de son calcul sont fixés par décision du Ministre ou son délégué.

La rente est due à partir du jour de la consolidation.

Art. 30. La rente annuelle que la victime perçoit après la libération ou le placement en surveillance électronique est calculée proportionnellement à l'incapacité permanente par rapport au salaire de base.

termijn van een maand om aan te geven of hij al dan niet akkoord gaat.

Bij gebreke van antwoord van de getroffene binnen die termijn wordt hij geacht akkoord te gaan.

Art. 25. Ingeval de getroffene akkoord gaat met het advies van de geneesheer-deskundige, wordt het advies definitief.

De graad van de blijvende ongeschiktheid, het bedrag van de jaarlijkse rente en de gedetailleerde berekening ervan worden vastgelegd bij beslissing van de minister of zijn gemachtigde.

De rente is verschuldigd vanaf de dag van de consolidatie.

Art. 26. Ingeval de getroffene niet akkoord gaat met het advies van de geneesheer-deskundige, kan hij, op zijn kosten, een beroep doen op een arts van zijn keuze opdat die een advies zou verstrekken.

Art. 27. De door de getroffene gekozen arts bezorgt zijn advies en alle noodzakelijke documenten aan de aangewezen geneesheer-deskundige.

Art. 28. Indien beide geneesheren tot een vergelijk komen, wordt hun gemeenschappelijk advies naar de minister of zijn gemachtigde gestuurd en wordt het definitief.

De graad van de blijvende ongeschiktheid, het bedrag van de jaarlijkse rente en de gedetailleerde berekening ervan worden vastgelegd bij beslissing van de minister of zijn gemachtigde.

De rente is verschuldigd vanaf de dag van de consolidatie.

Art. 29. Indien zij niet tot een vergelijk komen, wordt een derde geneesheer-deskundige door de minister of zijn gemachtigde aangewezen met het oog op de definitieve vaststelling van de graad van de blijvende ongeschiktheid.

De graad van de blijvende ongeschiktheid, het bedrag van de jaarlijkse rente en de gedetailleerde berekening ervan worden vastgelegd bij beslissing van de minister of zijn gemachtigde.

De rente is verschuldigd vanaf de dag van de consolidatie.

Art. 30. De jaarlijkse rente die de getroffene ontvangt vanaf de invrijheidstelling of de plaatsing onder elektronisch toezicht - wordt berekend op grond van het basisloon naar rato van de blijvende ongeschiktheid.

Wanneer de getroffene in detentie is, ontvangt hij een jaarlijkse rente berekend op grond van de

La rente annuelle perçue lorsque la victime est détenue est calculée proportionnellement à l'incapacité permanente par rapport aux revenus visés à l'article 18.

Art. 31 Par dérogation aux dispositions de l'article 30 ladite rente annuelle est diminuée de 50 p.c. si le taux d'incapacité s'élève à moins de 5 p.c. et de 25 p.c. si le taux d'incapacité s'élève à 5 p.c. ou plus, mais moins que 10 p.c.

Section 3. Aggravation

Art. 32. En cas d'aggravation d'une incapacité permanente, un médecin expert est désigné par le Ministre ou son délégué afin d'adapter le taux de l'incapacité permanente.

Le médecin expert détermine le nouveau taux conformément à la procédure de détermination du taux de l'incapacité permanente décrite dans le présent arrêté à la sous-section précédente.

La rente annuelle est adaptée en conséquence à partir du moment où l'aggravation est apparue.

Section 4. Prothèses et appareils d'orthopédie

Art. 33. La victime a droit aux prothèses et appareils d'orthopédie nécessités par l'accident ainsi qu'à leur renouvellement.

Après la libération ou le placement en surveillance électronique de la victime, ceux-ci sont pris en charge financièrement à condition qu'elle ait obtenu l'accord préalable du Ministre ou de son délégué pour cette prise en charge.

Art. 34. Sur demande de la victime, le Ministre ou son délégué désigne un médecin expert afin de rendre un avis sur les appareils nécessités par l'état de la victime.

Art. 35. Dès qu'il a terminé sa mission d'expertise, le médecin expert désigné notifie son avis au Ministre ou à son délégué ainsi qu'à la victime.

Art. 36. À dater du jour de la notification de cet avis, la victime dispose d'un délai d'un mois pour marquer son accord ou son désaccord.

En cas d'absence de réponse de la victime dans ce délai, son accord est présumé.

inkomsten bedoeld in artikel 18 naar rato van de blijvende ongeschiktheid.

Art. 31. In afwijking van de bepalingen van artikel 30, wordt deze jaarlijkse rente verminderd met 50 pct., indien de graad van ongeschiktheid minder dan 5 pct. bedraagt en met 25 pct. verminderd indien de graad van ongeschiktheid 5 pct. of meer, maar minder dan 10 pct. bedraagt

Afdeling 3. Verergering

Art. 32. In geval van verergering van een blijvende ongeschiktheid, wordt een geneesheer-deskundige aangewezen door de minister of zijn gemachtigde met het oog op de aanpassing van de graad van de blijvende ongeschiktheid.

De geneesheer-deskundige bepaalt de nieuwe graad overeenkomstig de procedure voor het bepalen van de graad van de blijvende ongeschiktheid beschreven in de vorige onderafdeling van dit besluit.

De jaarlijkse rente wordt dienovereenkomstig aangepast vanaf het tijdstip waarop de verergering is opgetreden.

Afdeling 4. Prothesen en orthopedische toestellen

Art. 33. De getroffene heeft recht op de prothesen en orthopedische toestellen die ingevolge het ongeval nodig zijn, evenals op de vernieuwing ervan.

Na de invrijheidstelling of de plaatsing onder elektronisch toezicht van de getroffene worden deze slechts financieel ten laste genomen voor zover hij daartoe het voorafgaand akkoord van de Minister of zijn gemachtigde heeft gekregen.

Art. 34. Op verzoek van de getroffene wijst de minister of zijn gemachtigde een geneesheer-deskundige aan met het oog op het verstrekken van een advies betreffende de toestellen die ingevolge de toestand van de getroffene nodig zijn.

Art. 35. Zodra hij zijn deskundigenopdracht heeft voltooid, geeft de geneesheer-deskundige kennis van zijn advies aan de minister of zijn gemachtigde en aan de getroffene.

Art. 36. Vanaf de dag van de kennisgeving van dat advies, beschikt de getroffene over een termijn van een maand om aan te geven of hij al dan niet akkoord gaat.

Art. 37. En cas d'accord de la victime avec l'avis du médecin expert, l'avis devient définitif.

Les appareils nécessités par l'état de la victime lui sont alors apposés.

Art. 38. En cas de désaccord avec l'avis du médecin expert, la victime peut, à ses frais, faire appel à un médecin de son choix afin qu'il rende un avis sur les appareils nécessités par son état.

Art. 39. Le médecin choisi par la victime transmet l'avis et tous les documents nécessaires au Ministre ou à son délégué qui en avise le médecin expert désigné.

Art. 40. Si les deux médecins parviennent à un accord, leur avis commun est envoyé au Ministre ou à son délégué et devient définitif.

Les appareils nécessités par l'état de la victime lui sont alors apposés.

Art. 41. S'ils ne parviennent pas à un accord, un troisième médecin expert est désigné par le Ministre ou son délégué en vue de la détermination des appareils nécessités par l'état de la victime.

Son avis est envoyé au Ministre ou à son délégué et devient définitif.

Les appareils nécessités par l'état de la victime lui sont alors apposés.

Section 5. Soins médicaux

Art. 42. La victime a droit aux soins médicaux, chirurgicaux, pharmaceutiques et hospitaliers nécessités par les suites de l'accident.

Il a également droit au remboursement des frais de transport réellement et raisonnablement exposés.

Art. 43. Après la libération ou le placement en surveillance électronique de la victime, les soins médicaux nécessités par les suites de l'accident sont pris en charge financièrement à condition qu'elle ait obtenu l'accord préalable du Ministre ou de son délégué pour cette prise en charge.

Bij gebreke van antwoord van de getroffene binnen die termijn wordt hij geacht akkoord te gaan.

Art. 37. Ingeval de getroffene akkoord gaat met het advies van de geneesheer-deskundige, wordt het advies definitief.

De toestellen die ingevolge de toestand van de getroffene nodig zijn, worden hem dan verstrekt.

Art. 38. Ingeval de getroffene niet akkoord gaat met het advies van de geneesheer-deskundige, kan hij, op zijn kosten, een beroep doen op een arts van zijn keuze opdat die een advies zou verstrekken betreffende de toestellen die ingevolge zijn toestand nodig zijn.

Art. 39. De door de getroffene gekozen arts bezorgt het advies en alle noodzakelijke documenten aan de minister of zijn gemachtigde, die de aangewezen geneesheer-deskundige ervan op de hoogte stelt.

Art. 40. Indien beide geneesheren tot een vergelijk komen, wordt hun gemeenschappelijk advies naar de minister of zijn gemachtigde gestuurd en wordt het definitief.

De toestellen die ingevolge de toestand van de getroffene nodig zijn, worden hem dan verstrekt.

Art. 41. Indien de geneesheren niet tot een vergelijk komen, wordt een derde geneesheer-deskundige aangesteld door de Minister of zijn gemachtigde met het oog op de vaststelling van de toestellen die ingevolge de toestand van de getroffene nodig zijn.

Hij zendt zijn advies aan de Minister of zijn gemachtigde en dit advies wordt definitief.

De toestellen die ingevolge de toestand van de getroffene nodig zijn, worden hem dan verstrekt.

Afdeling 5. Geneeskundige verzorging

Art. 42. De getroffene heeft recht op de geneeskundige, heelkundige, farmaceutische en verplegingszorgen die ingevolge het ongeval nodig zijn.

Hij heeft ook recht op de terugbetaling van de werkelijk en redelijkerwijs gemaakte verplaatsingskosten.

Art. 43. Na de invrijheidstelling of de plaatsing onder elektronisch toezicht van de getroffene worden de geneeskundige zorgen die ingevolge het ongeval nodig zijn, financieel ten laste genomen voor zover hij het voorafgaand akkoord van de Minister of zijn gemachtigde heeft gekregen voor die tenlasteneming.

Section 6. Paiement.

Art. 44. Toutes les sommes dues à un détenu en raison d'un accident du travail pénitentiaire sont à charge de la Régie du travail pénitentiaire.

Art. 45. Le paiement de l'indemnité pour incapacité temporaire a lieu selon la même périodicité que celle du versement des revenus du travail pénitentiaire dans lequel le détenu était occupé.

Art. 46. Le paiement de l'indemnité pour incapacité permanente intervient dans les trois mois de la date de la décision d'indemnisation et se fait sous forme de rente annuelle payée trimestriellement.

Art. 47. Le paiement de l'indemnité forfaitaire accordée en cas d'accident du travail pénitentiaire mortel intervient dans les trois mois de la date de la décision d'indemnisation forfaitaire. Ce montant est versé en une seule fois.

Art. 48. Le bénéficiaire de l'indemnisation vivant à l'étranger fait parvenir au service qui opère le paiement, chaque année dans le courant du mois qui précède la date anniversaire du premier versement de la rente annuelle, un certificat de vie signé et légalisé par une instance officielle de son pays de résidence.

Ce certificat de vie contient les nom, prénom, adresse, date et lieu de naissance du bénéficiaire ainsi que son numéro de compte en banque.

À défaut de réception de ce document, le service concerné suspend le paiement jusqu'à sa transmission effective.

Afdeling 6. Betaling

Art. 44. Alle bedragen die verschuldigd zijn aan de door een penitentiair arbeidsongeval getroffen gedetineerden zijn ten laste van de Regie van de gevangenisarbeid.

Art. 45. De betaling van de vergoeding voor tijdelijke ongeschiktheid gebeurt met dezelfde periodiciteit als die waarmee de inkomsten uit de gevangenisarbeid die de gedetineerde uitoefende werden betaald.

Art. 46. De vergoeding voor blijvende ongeschiktheid wordt betaald binnen drie maanden te rekenen vanaf de datum van de beslissing tot vergoeding, zulks in de vorm van een jaarlijkse rente die per trimester wordt betaald.

Art. 47. De vergoeding toegekend in geval van een dodelijk penitentiair arbeidsongeval wordt betaald binnen drie maanden te rekenen vanaf de datum van de beslissing tot forfaitaire vergoeding. Dit bedrag wordt in één keer gestort.

Art. 48. De in het buitenland wonende begunstigde van de vergoeding bezorgt de dienst die de betaling doet jaarlijks, in de loop van de maand die voorafgaat aan de datum van de verjaardag van de eerste betaling van de jaarlijkse rente, een levensbewijs dat ondertekend en gelegaliseerd is door een officiële instantie van zijn land van verblijf.

Het levensbewijs bevat de naam, de voornaam, het adres, de geboortedatum en -plaats en het bankrekeningnummer van de begunstigde.

Indien de betrokken dienst dat document niet ontvangt, wordt de betaling geschorst tot het daadwerkelijk is overgezonden.

Chapitre 5. Dispositions finales

Art. 49. L'article 104 de l'arrêté ministériel du 12 juillet 1971 portant instructions générales pour les établissements pénitentiaires est abrogé.

Art. 50. Entrent en vigueur le ... :

1° l'article 86, §3 de la loi du 12 janvier 2005 de principes concernant l'administration pénitentiaire ainsi que le statut juridique des détenus ;

2° le présent arrêté.

Art. 51. Le ministre qui a la Justice dans ses attributions est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Hoofdstuk 5. Slotbepalingen

Art. 49. Artikel 104 van het ministerieel besluit van 12 juli 1971 houdende algemeen reglement van de strafinrichtingen wordt opgeheven.

Art. 50. Treden in werking op ... :

1° artikel 86, § 3, van de basiswet van 12 januari 2005 betreffende het gevangeniswezen en de rechtspositie van de gedetineerden;

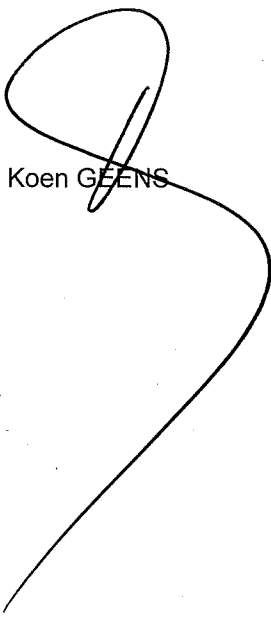
2° dit besluit.

Art. 51. De minister bevoegd voor Justitie is belast met de uitvoering van dit besluit.

Par le Roi :
Le Ministre de la Justice,

Van Koningswege:
De Minister van Justitie,

Koen GEENS

**ROYAUME DE BELGIQUE
SERVICE PUBLIC FÉDÉRAL JUSTICE**

**KONINKRIJK BELGIË
FEDERALE OVERHEIDSDIENST JUSTITIE**

Arrêté royal relatif à l'indemnisation des détenus victimes d'un accident du travail pénitentiaire.

Koninklijk besluit betreffende de vergoeding van de gedetineerden die het slachtoffer zijn van een penitentiair arbeidsongeval

RAPPORT AU ROI

VERSLAG AAN DE KONING

Sire,

Sire,

L'arrêté que nous avons l'honneur de soumettre à la signature de Votre Majesté régleme l'exécution de l'article 86, §3, de la loi du 12 janvier 2005 de principes concernant l'administration pénitentiaire ainsi que le statut juridique des détenus (pour la suite : la loi de principes).

Het koninklijk besluit dat ik de eer heb aan Uwe Majesteit ter ondertekening voor te leggen strekt ertoe uitvoering te geven aan artikel 86, § 3, van de wet van 12 januari 2005 betreffende het gevangeniswezen en de rechtspositie van de gedetineerden (verder: de Basiswet).

Cet article prévoit qu'un arrêté royal délibéré en Conseil des Ministres fixe les règles relatives à l'octroi d'une indemnité aux détenus victimes d'un accident du travail en prison, ce qui est donc l'objet du présent arrêté.

Voormeld artikel bepaalt dat de regels voor de toekenning van de vergoeding aan gedetineerden die het slachtoffer zijn van een arbeidsongeval in de gevangenis dienen te worden vastgesteld bij een in Ministerraad overlegd Koninklijk besluit. Huidig besluit geeft uitvoering aan deze bepaling.

La philosophie de la loi de principes vise à ce que la détention se déroule d'une manière aussi proche que possible de ce qui se passe dans le monde libre (principe de normalisation). En accord avec ce principe, le choix a été fait de s'inspirer, dans le cadre du présent arrêté, des principes de la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail, législation qui s'applique à l'extérieur de la prison aux travailleurs du secteur privé, catégorie de travailleurs la plus proche du travail effectué par les détenus en prison.

De filosofie van de Basiswet is om de detentie zo veel als mogelijk te laten verlopen in overeenstemming met het leven in de vrije samenleving (normalisatiebeginsel). In toepassing van dit beginsel is ervoor gekozen om de principes van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 te gebruiken als inspiratiebron voor de regels vastgesteld in dit besluit. De arbeidsongevallenwet is in de vrije samenleving van toepassing op de werknemers van de privésector, hetgeen de categorie personen vormt waarbij de situatie van de gedetineerden die gevangenisarbeid verrichten het dichtste aanleunt.

Le parallélisme avec la loi sur les accidents du travail connaît dans l'Arrêté royal une limite importante. En effet la loi sur les accidents du travail déroge sur de nombreux points au droit commun de la responsabilité civile, tel qu'il est instauré par les articles 1382 et suivants du Code civil. Le présent arrêté part du principe que, à tout moment, le détenu qui ne peut se satisfaire des règles énoncées par le présent arrêté pourra saisir les cours et tribunaux sur base de l'article 1382 du code civil pour demander réparation du dommage qu'il estime avoir subi du fait de son activité de travail en prison.

De analogie met de arbeidsongevallenwet kent in dit besluit evenwel een belangrijke beperking. De arbeidsongevallenwet wijkt immers op vele punten af van de regels van gemeen recht inzake de aansprakelijkheid voor onrechtmatige daad, zoals neergelegd in de artikelen 1382 e.v. van het Burgerlijk wetboek. Dit besluit neemt als uitgangspunt dat de gedetineerde die zich niet kan vinden in de regels neergelegd in dit besluit er te allen tijde voor kan kiezen de gewone hoven en rechtbanken te vatten op grond van artikel 1382 e.v. BW om schadevergoeding te vorderen voor de beweerdelijk geleden schade ingevolge zijn arbeid in de gevangenis.

L'arrêté prévoit que c'est la Régie du travail pénitentiaire (dont les activités sont décrites par l'arrêté royal du 13 septembre 2004 déterminant les activités de la Régie du travail pénitentiaire), qui prendra en charge les dépenses générées par les accidents du travail pénitentiaire et leurs suites. En effet, aux termes de l'arrêté du 13 septembre 2004, c'est la Régie qui est chargée de l'offre et de l'organisation du travail des détenus ; il est logique qu'elle soit désignée comme financièrement responsable des accidents survenant lors du travail pénitentiaire organisé par ses soins.

Le présent arrêté comprend 5 chapitres.

Le Chapitre 1er définit le champ d'application, à savoir les détenus victimes d'un accident du travail pénitentiaire.

Le Chapitre 2 est consacré aux définitions. Il définit notamment la notion de travail pénitentiaire : il s'agit donc clairement du travail fourni par des détenus ou d'une activité assimilée par la loi à du travail pénitentiaire, ce qui est le cas de certaines formations. Cette définition exclut les personnes qui exécutent une peine ou une mesure privative de liberté en dehors des murs pour un employeur autre que l'administration pénitentiaire (dans le cadre d'une surveillance électronique ou d'une détention limitée par exemple). Dans ces cas, c'est le droit commun du travail qui trouve à s'appliquer. Il a été fait le choix de ne pas assimiler les accidents sur le chemin du travail aux accidents du travail pénitentiaires car, vu les spécificités du monde carcéral, les détenus qui travaillent peuvent se voir à tout moment dévier de leur route vers le travail ou conduire à autre endroit que leur lieu de travail pour des raisons ayant trait à l'organisation ou à la bonne tenue de la prison.

Le troisième chapitre décrit la procédure de reconnaissance d'un accident du travail. Celle-ci démarre par une déclaration d'accident pour aboutir à la reconnaissance, ou non, d'un accident du travail. L'intention est de mettre en place une procédure simple et rapide. Précisons qu'à l'article 9, un avocat peut bien évidemment introduire la déclaration d'accident du travail pour son client.

Het besluit legt vast dat de kosten die voortvloeien uit het arbeidsongeval en zijn gevolgen ten laste worden genomen door de Regie van de gevangenisarbeid (waarvan de activiteiten omschreven zijn in het Koninklijk besluit van 13 september 2004 tot vaststelling van de activiteiten van de Regie van de gevangenisarbeid). Overeenkomstig de bepalingen van voormeld besluit van 13 september 2004 is de Regie immers belast met het aanbod inzake en de organisatie van de arbeid van de gedetineerden; het is dan ook logisch om de Regie aan te wijzen als financieel verantwoordelijk voor de ongevallen die zich tijdens de door haar georganiseerde gevangenisarbeid voordoen.

Dit besluit omvat 5 hoofdstukken.

Hoofdstuk 1 omschrijft het toepassingsgebied van het besluit, zijnde: de gedetineerden die slachtoffer zijn van een penitentiair arbeidsongeval.

Hoofdstuk 2 bevat de definities. Met name de notie van penitentiaire arbeid wordt gedefinieerd: het gaat hierbij duidelijk om arbeid die verricht wordt door gedetineerden in de gevangenis of om een activiteit die door de wet met gevangenisarbeid wordt gelijkgesteld, hetgeen het geval is voor bepaalde opleidingen. Deze definitie sluit dus de personen uit die een vrijheidsberovende straf of maatregel ondergaan buiten de gevangenis en er arbeid verrichten voor een andere werkgever dan de penitentiaire administratie (bijvoorbeeld in het kader van een elektronisch toezicht of een beperkte detentie). In die gevallen zal immers het gemeen arbeidsrecht van toepassing zijn. De keuze werd gemaakt om het ongeval "op weg naar of van het werk" niet met een penitentiair arbeidsongeval gelijk te stellen, omdat, gelet op het specifieke karakter van de gevangeniscontext, de werkende gedetineerden op elk gegeven moment kunnen afwijken van hun weg naar het werk of dat die weg kan leiden naar een andere bestemming dan hun arbeidsplek wegens redenen die te maken hebben met de organisatie of met de correcte werking van de gevangenis.

Hoofdstuk 3 beschrijft de te volgen procedure met het oog op de erkenning van het arbeidsongeval. Deze procedure vangt aan met een aangifte van het ongeval om uit te monden bij de erkenning (of de weigering van erkenning) van het ongeval als arbeidsongeval. De bedoeling is om een snelle en eenvoudige procedure op poten te zetten. Inzake artikel 9 zij er op gewezen dat uiteraard ook een advocaat

Une fois ce statut reconnu, la victime pourra voir son préjudice réparé, c'est l'objet du quatrième chapitre.

La première section (articles 13, 14 et 15) traite des accidents mortels. En raison de sa complexité et eu égard au fait que ce type d'accident est, heureusement, très rare, il a été décidé de s'écarter de ce que la loi du 10 juillet 1971 prévoit. Le choix s'est porté sur l'octroi d'une indemnité forfaitaire dans ce cas de figure. Le montant de cette indemnité a été calculé sur une base correspondant à dix années de salaire moyen en prison.

La section 2 traite de l'incapacité et se subdivise en deux sous-sections: la première relative à l'incapacité temporaire et la seconde à l'incapacité permanente.

L'incapacité temporaire prend fin par la guérison ou par la consolidation des lésions (article 16) qui sont constatées par le médecin de la prison (article 17). L'arrêté précise quelles indemnités sont dues en fonction de la situation de la victime (articles 18, 19, 20 et 21). Le principe selon lequel la victime pourra recevoir une indemnité complémentaire lorsque le poste de travail qui lui est attribué dans le cadre de sa remise au travail est moins bien rémunéré que celui qu'il avait au moment de son accident est appliqué (article 20). Cette disposition s'inspire directement de la loi du 10 juillet 1971.

L'arrêté décrit ensuite (articles 23 et suivants) la manière dont la victime d'un accident du travail souffrant d'une incapacité permanente doit être indemnisée. Le départ de la procédure d'indemnisation est la constatation que l'incapacité temporaire a pris fin (article 21). Cette procédure repose ensuite principalement sur un médecin expert auquel il sera fait appel afin de fixer le taux de ladite incapacité et les recours possibles de la victime de l'accident de travail en cas de désaccord. L'incapacité permanente ouvre dans le chef de la victime un droit à bénéficier d'une rente annuelle. Afin de correspondre au revenu que la victime pourrait potentiellement gagner, il a été décidé que le montant de cette rente serait différent suivant que la victime est détenue ou pas. Par non-détenue, il faut entendre, ainsi que cela est précisé

aangifte van het ongeval kan doen namens zijn cliënt.

Eenmaal het arbeidsongeval erkend, kan het slachtoffer ervoor vergoed worden, hetgeen wordt geregeld in Hoofdstuk 4 van het besluit.

Afdeling 1 (artikelen 13, 14 en 15) regelt de hypothese van het dodelijke arbeidsongeval. Wegens de complexiteit van de regeling zoals deze voorzien is in de arbeidsongevallenwet van 1971, en omdat dit – gelukkig – een zeer uitzonderlijke hypothese is, werd ervoor gekozen om die regeling niet over te nemen, maar om te kiezen voor een eenvoudig systeem van forfaitaire vergoeding. Voor de hoogte van deze vergoeding werd een bedrag genomen dat overeenstemt met tien jaar gemiddelde vergoeding voor arbeid in de gevangenis.

Afdeling 2 gaat over de ongeschiktheid en is onderverdeeld in twee onderafdelingen: de eerste heeft betrekking op de tijdelijke ongeschiktheid en de tweede op de blijvende ongeschiktheid.

De tijdelijke ongeschiktheid neemt een einde door de genezing of door de consolidatie van de letsels (artikel 16), wat wordt vastgesteld door de gevangenisarts (artikel 17).

Het besluit legt vast welke vergoedingen verschuldigd zijn naargelang de situatie van het slachtoffer (artikelen 18, 19, 20 en 21). Ook het beginsel volgens hetwelk het slachtoffer recht heeft op een aanvullende vergoeding wanneer hij in het kader van een wedertewerkstelling wordt tewerkgesteld in een arbeidspost waar hij minder verdient dan in de arbeidspost die hij bekleedde op het ogenblik van het ongeval wordt vastgesteld (artikel 20). Deze bepaling is uitdrukkelijk gebaseerd op de wet van 10 april 1971.

Het besluit beschrijft vervolgens (artikel 23 en volgende) op welke wijze het slachtoffer van een arbeidsongeval dat een blijvende arbeidsongeschiktheid tot gevolg heeft, vergoed dient te worden. De aanvang van deze vergoedingsprocedure is de vaststelling dat de tijdelijke ongeschiktheid een einde heeft genomen (artikel 21). De procedure bestaat vervolgens voornamelijk uit de tussenkomst van een geneesheer-deskundige, op wie een beroep wordt gedaan om het percentage van de blijvende arbeidsongeschiktheid vast te stellen, en uit de verzetsmogelijkheden voor het slachtoffer dat het niet eens is met die vaststellingen. Een blijvende ongeschiktheid opent in hoofde van het slachtoffer een recht op een jaarlijkse rente. Opdat de rente qua omvang

dans l'arrêté, une personne ayant été libérée ou placée en surveillance électronique.

L'article 31 assure la concordance avec la loi du 10 juillet 1971 en ce qui concerne les incapacités ayant un taux de moins 10%.

La rente pourra être revue en cas d'aggravation (article 32).

overeen zou komen met het inkomen dat hij als gedetineerde zou kunnen verdienen, werd ervoor gekozen om voor de berekening van de rente een onderscheid te maken naargelang betrokkene gedetineerd is of niet. Onder een niet-gedeteneerde moet worden verstaan, zoals in het besluit zelf wordt gepreciseerd, een persoon die in vrijheid werd gesteld of die geplaatst werd onder elektronisch toezicht.

Artikel 31 zorgt voor overeenstemming met de wet van 10 juli 1971 voor wat de arbeidsongeschiktheidspercentages van minder dan 10% betreft.

De rente kan worden herzien in geval van verergering (artikel 32).

L'arrêté instaure le droit de la victime à bénéficier des prothèses et appareils d'orthopédie requis par son état et précise également les modalités de renouvellement de ce matériel, c'est l'objet de la section 4 (articles 33 à 41) du quatrième chapitre.

Het besluit stelt ook het recht van het slachtoffer vast op prothesen en orthopedische toestellen die zijn toestand vereist en bepaalt de modaliteiten voor vernieuwing van dat materiaal. Dit wordt geregeld in afdeling 4 (artikelen 33 tot 41) van hoofdstuk 4.

La victime a également droit aux soins médicaux que son état requiert (article 42). Tant qu'elle est détenue, ces soins sont pris en charge par l'administration pénitentiaire. L'arrêté instaure un mécanisme de suivi post libération qui permet de poursuivre la prise en charge des frais engagés par l'ex détenu en rapport avec les suites de son accident du travail (article 43).

Hij heeft eveneens recht op de geneeskundige zorgen die zijn toestand vereist (artikel 42). Zo lang betrokkene is opgesloten, worden deze zorgen rechtstreeks door de penitentiaire administratie ten laste genomen. Het besluit voorziet echter ook in een opvolgingsmechanisme dat toelaat om na de invrijheidstelling de kosten van geneeskundige zorgen die nodig zijn ingevolge het arbeidsongeval verder ten laste te nemen (artikel 43).

La dernière section (articles 44 à 48) décrit les modalités concrètes du paiement des différentes sommes dues dans le contexte d'un accident du travail pénitentiaire.

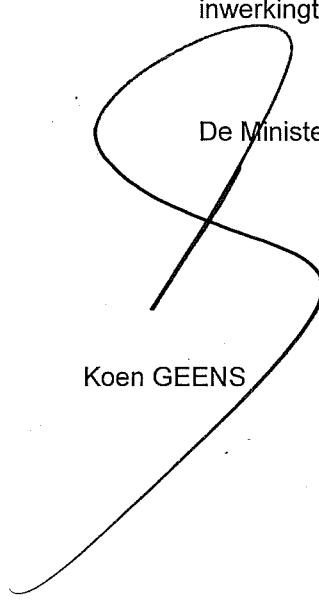
Een laatste afdeling (artikelen 44 tot en met 48), ten slotte, beschrijft de concrete modaliteiten van betaling van de diverse vergoedingen die verschuldigd zijn in het kader van een penitentiaal arbeidsongeval.

Enfin, le cinquième et dernier chapitre contient une disposition abrogatoire et règle l'entrée en vigueur de l'arrêté.

Het vijfde en laatste hoofdstuk, ten slotte, bevat een opheffingsbepaling en regelt de inwerkingtreding van het besluit.

Le Ministre de la Justice,

De Minister van Justitie,

Koen GEENS